

NOVÝ KRIMINÁLNÍ SERIÁL JANA PACHLA, REŽISÉRA CIRKUSU BUKOWSKY, RAPLA A VOLHY

OKTOPUS

NOVÉ OČI VIDÍ JINAK

OKTOPUS je zkratka „oddělení kontroly termínově ohrožených případů útvaru S“. Vymyslel si ho stárnoucí kapitán Dítě hlavně proto, aby se mohl věnovat třicet let starému případu Jordán. U podplukovníka Schwarze, svého nadřízeného, nalézá pochopení, ale když mu přidělí k ruce mladou ambiciózní kapitánku Fáberovou, je brzy jasné, že jen u jednoho případu nezůstane. Kauzy, které OKTOPUS řeší, se odehrály v minulosti a na našich detektivech je, aby nacházeli nové okolnosti a indicie, které jim pomohou staré případy konečně vyřešit. Jejich pátrání nás zavede do zajímavých prostředí málo známé Prahy, mezi uzavřené sociální skupiny, ale také do hráčských doupat a na závodiště v Chuchli, kde karbaník a sázkař Dítě tráví volný čas.

JOSEF VIEWEGH:

U Oktopusu jsou unikátní dvě věci – téma odložených případů a samotná postava detektiva Dítěte, kterého hraje Miroslav Krobot

Už deset let je kreativním producentem České televize. S režisérem Janem Pachlem natočil mysteriózní thrillerovou sérii Cirkus Bukowsky, kde si zahrál Hynek Čermák. Právě jemu následně nabídl hlavní roli ve dvou sériích Rapla. Diváky letos na jaře vzala producentско-režisérská dvojice do normalizačních let v minisérii Volha a teď se společně vydávají řešit odložené případy ve specializovaném oddělení OKTOPUS.

Od premiéry seriálu Cirkus Bukowsky uplynulo deset let. Jak vlastně začala vaše spolupráce s Janem Pachlem?

S Honzou jsem se seznámil přes dramaturga a střihače Petra Pauera, se kterým pracuji už asi dvacet pět let. Kluci byli spolužáci a chodili na FAMU později než já. Honza byl talent, režíroval pro mou tvůrčí skupinu několik povídek, pak přišel s námětem detektivního seriálu Cirkus Bukowsky. Začali jsme na něm pracovat a přihlásili ho do soutěže Soubor seriálů. Byli jsme druží, ale generálnímu řediteli se seriál líbil a rozhodl, že ho zrealizujeme.

Z vedlejší role Hynka Čermáka v Cirkus Bukowsky jste vytvořili hlavní postavu v Raplovi. Jste možná první, kdo to v České republice udělal. Co bylo tím impulsem?

Hned první natáčecí den Cirkusu Bukowsky jsme si o pauze na oběd říkali, co dál, a líbilo se nám, jak Hynek Čermák hraje. A jednoduše nás i bavilo, jak byl detektiv Kuneš napsaný. Vznikly tak dvě řady divácky úspěšného Rapla.

Pod rukama vám vzniklo už několik kriminálních sérií. Prozradíte návod, jak tento žánr dobře uchopit a jak být originální?

Snažíme se je vždycky dělat trochu jinak, důležité je

si tam najít to svoje. Často jsou to poměrně výrazné osobní linky hlavních hrdinů, atmosféra je pak série od série jiná. Nejdůležitější je, aby se podařilo najít dobré téma. Jako třeba ve Vzteklině, kterou jsme dělali s Tomášem Bařinou. Je to detektivní thriller, ale nabízí i motivy zločinů kolem odsunu Němců na šumavské hranici.

Jak reagují policisté na vaše detektivky?

Dobře. Alespoň ti, co mám ve vzdálenějším příbuzenstvu. Ale vážně, myslím, že se policisté umí na kriminálky dívat, protože chápou nutnou míru nadsázky. V reálu se skutečné případy vlečou, detektivové si „užijí“ mnohem více policejní rutiny a papírování, prostě to nikdy není tak jednoduché jako v televizi, kde na to máme hodinu. Ale troufám si říct, že když jsou skuteční policisté spokojeni s charakterem vyšetřovatelů a nejsou tam vyloženě profesní blbosti, seriál se jim líbí. Vždyť vlastně točíme o nich.

Povedly se dát výrazné osobní linky a téma také do Oktopusu?

U Oktopusu jsou unikátní dvě věci. Jednak je to vyšetřování odložených případů, to u nás ještě nikdo nedělal, a potom je to samotná postava detektiva Dítěte, kterého hraje Mirek Krobot. Nechtěli jsme znovu tvořit Kuneše, vymysleli jsme skoro jeho protipól. Dítě

nejedí autem, ale vlakem. Bydlí u železnice, nestřílí, nemá rád zbraně, za nikým se nehoní. Používá spíš hlavu. Je to také beznadějný karbaník. Jeho protikladem je postava Mariky Šoposké, která je mladá, hezká, chytrá a prostě to s dinosaur Dítětem nemá lehké.

Kde berete náměty jednotlivých případů?

Necháváme se inspirovat. Pro jednotlivé díly třeba novinovou zprávou, skutečným zločinem nebo i tím, co nás zajímá. Nejtěžší je asi vymyslet charakter hlavního detektiva a samotné téma. Dosadit pak konkrétní křivočku detektivky už tak složité není. Zajímají nás také charaktery postav zločinců. Snažíme se vyhýbat mafii nebo gangsterům, protože pro ně je to svým způsobem práce a jsou zlí a vlastně i docela nudní – už ze své podstaty. Chceme ukázat situace, kdy normální člověk se zajímavým charakterem dokáže spáchat zločin.

Poznájí diváci, který případ je inspirovaný skutečností? Měli jste k dispozici balík konkrétních kauz?

Nejsme Případy 1. oddělení, které jsou na realitě postavené, a dokonce je jejich spoluautorem bývalý kriminalista. OKTOPUS je lehce nadsazený, tak jako všechny naše věci. Pokud pracujeme se skutečnými případy, tak se jenom inspirováme. Vezmeme si základní motiv nebo sloučíme několik kauz dohromady. Saháme také do těch korupčních, které znám ze své práce v publicistice, kde jsem působil v devadesátých letech. Ale že bychom měli k dispozici nějaký konkrétní balík, to ne. Většinou to probíhá tak, že se s Honzou scházíme na venkově, máme chalupy kousek od sebe. Chvilí jsme u něj nebo u mě a celé dny vymýšlíme náměty.

OKTOPUS nabídne třináct uzavřených epizod. Předpokládám, že máte dějovou linku, která se potáhne celou sérií. Prozradíte?

Detektiv Dítě má svého kostlivce ve skříni – třicet let starý případ obestřený strašným tajemstvím. Je sice promlčený, ale jako mladý, začínající policajt nepředložené slíbil mamince oběti, že ho dotáhne do konce.

Když pracujete s odloženými případy, znamená to, že jste se okradli o natáčení místa činu?

Ne, na místo činu se podíváme v rámci retrospektivy. Ale rychleji to odsýpá. Všechny základní informace už mají detektivové ve spisu, a diváka tak s nimi můžeme seznámit ve zkratce. Naše vyšetřování starého případu začíná zpravidla ve chvíli, kdy se objeví nějaká nová okolnost nebo informace, kterou policie v minulosti neměla. Když se podíváte na standardní detektivku, tak první třetina dílu je o tom, že vyšetřovací tým musí někam přijet, najít mrtvolu, sebrat otisky a forenzní stopy a projít si rutinou, která se donekonečna opakuje. V Oktopusu se bude vyšetřovat o sto šest, jen prostě nikdy neuslyšíte otrépané „až po pitvě“. Máme tak víc času věnovat se psychologii podezřelých, rozehrávat osobní linky postav a zaobírat se proměnou doby.

Budou si detektivové o zločinech spíš povídat a řešit vše od stolu v poklidu, nebo diváky čekají honičky a přestřelky?

To, že kapitán Dítě není akční hrdina, ještě neznamená, že v Oktopusu nebudou akční scény. Je tam obojí. Základní princip, který nás ale zajímal, je právě i časová rovina. Pokud se otevře patnáct let starý případ, tak už proti vám nestojí ten stejný člověk. A vzniká jistý paradox. Lidé se postupem času přestanou bát nebo mají výčitky svědomí, takže pravděpodobnost odhalení s delším časem stoupá. Z tohoto důvodu vzniklo v rámci Policie ČR oddělení Tempus. Je součástí kriminálky a pracuje tam mnohem více lidí než v našem Oktopusu.

PŘEHLED DÍLŮ

1 | Ztracený případ

Během vyšetřování vraždy lichváře Karla Beránka se otevírá i případ vyloupené pošty. Kapitánu Dítěti se podaří obě kauzy spojit, ale hlavně usvědčit vraha těsně před promlčením.

2 | Falza

Hrůzným nálezem v pražské kanalizaci se začíná případ směřující mezi uměleckou smetánku. Procento nově objevených obrazů starých mistrů je nebezpečně vysoké.

3 | Škaredá středa

Náhodný odběr DNA pomůže otevřít dvanáct let starý případ dívky přejeté vlakem. Stopy vedou na Žižkov k překupníkům kradených věcí a také do jednoho pražského rugby klubu.

4 | Syndikát koně

Zatímco Fáběrová chce mít případ co nejrychleji z krku, Dítě nikam nespěchá. Kauza ze zákulisí dostihů mu totiž umožní věnovat se sázkařské vášni i v pracovní době.

5 | Nikita

Případy okradených řidičů kamionů, kteří pobíhají nazí po výpadkách, by mohly být úsměvné, ale jen do chvíle, než jeden z nich přijde o život.

6 | Srdcová sedma

V luxusním karlovarském hotelu se najde prst v polévce a mrtvola kuchaře v popelnici. Hlavní podezřelý z dávno odloženého případu se náhle objeví v Praze. Dítě musí hrát vysokou hru.

7 | Dobrý pastýř

Vražda vychovatele z „pastáku“ je uzavřený případ. Vrah se přiznal, sedí za mřížemi, jenže Dítěti s Fáberovou se na tom něco nezdá.

8 | Žihadla

Major Plachta znovu ve hře! V domově důchodců si vymyslí případ a hned se pustí do vyšetřování. Teprve když sám málem přijde o život, začnou ho Fáberová s Dítětem brát vážně.

9 | Kobyla

Po pěti letech od neuzavřených vražd mladých žen se pachatel přihlásí o pozornost dalším zločinem. Dítě s Fáberovou se pustí do případu, který je zavede hluboko do minulosti na letní tábor.

10 | Psina

Chovatelé výstavních plemen psů mohou být pěkní blázni. Svá zvířata mají někdy raději než lidi. Ale že by se mezi sebou vraždili?

11 | Deny

Nadějná mladá zpěvačka Denisa měla nakročeno k slibné kariéře, ale pak zmizela v Austrálii. A teď se najde její tělo. Kdo je vrah? A kdo za ni posílá dopisy od protinožců?

12 | Bankocetle

Vlaková loupež pytlů vyrazených padesátikorun zdánlivě postrádá jakýkoli smysl. Poslední dobou se mezi sběrateli objevuje množství unikátních bankovek, což umožní otevřít starý případ.

13 | Jordán

Třicet let straší kapitána Dítě kostlivec ve skříni z případu Jordán. Kdysi byl tak naivní, že slíbil matce zmizelé dívky, že případ vyřeší.

SCENÁRISTA A REŽISÉR JAN PACHL:

Se vztahovými linkami se v detektivce musí zacházet velmi jemně. Divák by neměl být rozptylován dějovými odbočkami

Jeho pětidílná minisérie **Volha** otevřela diskusi, jak by filmaři mohli zpracovávat normalizační léta. Teď se režisér a scenárista Jan Pacht vrací do žánru, ve kterém se pohybuje nejčastěji – tedy televizní krimi. A posouvá jeho hranice, protože jako jeden z prvních nechává své hrdiny pracovat na případech, které na dopadení pachatele a uzavření vyšetřování čekaly mnoho let.

Co přesně je za nápadem postavit nový kriminální seriál na odložených případech?

Hledali jsme formát, kterým bychom se zásadněji odlišili v současné záplavě detektivek. Perspektiva vyšetřování v oddělení Oktopusu je zcela obrácená, čas tam plyne výrazně pomaleji než v okolním světě, nehraje se o minuty, ale o roky. Práce našich detektivů tak vzdáleně připomíná archeologii, kdy se pod zašlými nánozy prachu odkrývají nevyřešené zločiny.

Kdy jste poprvé zaregistroval informaci o existenci policejního oddělení Tempus, které se reálně zabývá odloženými případy?

To šlo v podstatě ruku v ruce s nápadem odložených případů. Spíše mě zarazilo, jak mladý tento útvar je – vznikl teprve v roce 2013.

Postava Kryštofa Hádka, tedy vedoucího oddělení, sbírá policejní bundy z různých států světa. Má podobnou vášeň ještě nějaká další postava v seriálu? A co sbíráte vy?

Naši detektivové jsou tak trochu podivní sběratelé. Plukovník Schwarz je obskurní kolektor policejních bund ze světových symposií. Kapitán Dítě zase skrývá ve svém kutlochu starou krabici od doutníků, ve které má takzvané broky do hry, neb – jak známo – je vášnivým karbaníkem. A Fáberová je až autisticky zaměřená

na svůj frankofilní šatník, rozhodně se tak odlišuje od současných policistek chlapeckého střihu a kožených bund. Já samotný nevykazuji žádné známky sběratelství, na to jsem málo systematický.

Vaše tvorba je rozpoznatelná i podle hereckého obsazení. Koho jste si ke spolupráci teď pozval poprvé?

Skoro bych řekl, že všichni herci, se kterými jsme OKTOPUS vytvářeli, mi už někdy někde hráli. Netýká se to samozřejmě nejmladších ročníků, které se nám tam v několika dílech objevují. Každopádně musím říct, že nám tu pomalu vyrůstá velmi zajímavá herecká generace.

Začali jste natáčet loni v září a poslední klapka padla letos na jaře, k tomu jste pracovali v mnoha lokacích. Co a kde bylo nejnáročnější?

Určitě nejsložitějším programem v natáčení byl motiv Brdských skal, kde jsme odkrývali případ zavražděných trampů v oblasti vojenského prostoru starý přes třicet let. Do velmi nepřístupného terénu jsme museli navězt dobové automobily. Kompars vojáků a policejní sbor čítaly několik desítek lidí. A pak tu byl samozřejmě ještě filmový štáb s těžkou technikou. Celý tenhle šílený cirkus se musel na místo dopravit po svých, protože jinak to v promočeném lesním terénu nešlo. Celé dva dny lilo jako z konve, a ačkoli vybaveni outdoorovým oblečením, všichni jsme byli durch během dvou hodin. To jsou věci, které dokážou natáčení hodně znepříjemnit, na druhou stranu ve výsledném obrázku se zachytí atmosféra, která je naprosto jedinečná.

Pustíte nás do tvůrčího procesu vzniku krimi-seriálu. Co je vůbec tím prvním krokem, který musíte udělat?

V podstatě se to nijak neliší od psaní jakéhokoliv jiného seriálového žánru. Ze všeho nejdůležitější je mít zajímavé a pestré postavy, které nás dějem provázejí. Jejich charakteristiky jsou samy o sobě dějotvorné. Když to řeknu s lehkou nadsázkou, detektivní případy jsou až na druhé koleji.

Nakolik jsou pro vás vztahové linky důležité?

Se vztahovými linkami se v detektivce musí zacházet velmi jemně. Divák by neměl být rozptylován dějovými odbočkami. Naši hrdinové jsou od povahy samotáři, což je nespornou výhodou v koncentrování se na vyšetřování případů.

Kde a kdy toho napíšete nejvíc? A bez čeho se při psaní absolutně neobejdete?

Pro psaní potřebuji mít maximální koncentraci, kterou mám výhradně na jediném místě – na chalupě v Posázaví. Znamená to, že když začínám psát seriál, zvedám kotvy a v Praze se vyskytují jen v nezbytně nutných případech. Je to tak nejlepší pro mne i mé okolí. U počítače trávím průměrně dvanáct hodin denně, tak se mnou není velká zábava. A jestli se bez něčeho neobejdu, tak je to kafe. Za den při psaní vypiju kolem deseti šálků.

Kdo čte vaše scénáře jako první?

Prvními čtenáři scénářů jsou producent Josef Viewegh a dramaturg Petr Pauer. Zpravidla mi všechno strhají a já na základě jejich moudrých připomínek začínám od znovu. Je to takový náš sport, který nás hrozně baví.

Dá se říct, že vaší doménou jsou kriminálky. Vybavíte si tu, kterou jste viděl jako první? A jaká je vaše nejoblíbenější?

Na první detektivku, kterou jsem viděl, si nevzpomínám. Pravděpodobně to bylo něco jako Goro, bílý pes nebo Skippy, dětské seriály, které běžely v rámci nedělního Studia Kamarád. Dobrých kriminálek je celá spousta. Jestli se na něco vždycky rád podívám, tak to jsou „kalašovky“ s Rudolfem Hrušínským.

Jako herec jste si stříhl epizodní roli lékaře ve svém seriálu Cirkus Bukowsky. Všimne si vás pozorný divák i v Oktopusu?

Role prkenného lékaře v Bukowském byla naprostá nouzovka, kdy nám na plac dorazil špatně nacastovaný epizodista, který nebyl schopen dát tři slova dohromady. V zoufalství jsem se nechal Pavlem Řezničkem přesvědčit, ať si na sebe vezmu bílý plášť, že to společně dáme. Kdykoliv tu scénu jen okem zahlédnu na obrazovce, raději odcházím. Toliko k mému neherectví, které bych do budoucna nerad opakoval.

KDO JE KDO V SERIÁLU

MIROSLAV KROBOT KPT. DÍTĚ (65 let)

Detektiv ze staré školy. Navenek působí jako klidný člověk, o to větší je pak překvapení, když se rozzlobí, protože nemá rád, když ho někdo tahá za fusekli. Vážné věci maskuje za vtipné bonmoty. Milovník studeného bufetu. Přesouvá se po železnici. O soukromí zásadně nemluví, ale v kuloárech o něm kolují legendy. Skutečnost je taková, že je to starý karbaník, posedlý sázkami všeho druhu. Mezi největší vášně pak patří koňské dostihy. Dítě je vlk samotář, který nevyžaduje okázalou společnost, a lépe je mu v prostředí, které důvěrně zná.

KRYŠTOF HÁDEK PLK. ALEXEJ SCHWARZ (45 let)

Šéf oddělení OKTOPUS. Vždy stojí za svými lidmi a je schopný jim zajistit nemožné. Je typem moderního manažera. Práce je pro něj i koníčkem, rád obráží světová kriminalistická symposia, ze kterých si vozí nejrůznější trofeje a suvenýry. Aktivně se zapojuje do vyšetřování, jeho doménou jsou výsledky podezřelých.

MARIKA ŠOPOSKÁ KPT. MARKÉTA FÁBEROVÁ (30 let)

Navenek nepřístupná, uvnitř křehká bytost. Její rodinné zázemí nestojí za moc, otec Fábera, pracující v diplomatických službách, se jí nikdy příliš nevěnoval, svou absenci nahrazoval stálým přísunem peněz. Možná právě z tohoto důvodu vede Fáberová neukotvený, osamělý život. Upíná se k práci, na někoho může působit dojmem rozmazleného dítěte. Ráda se obléká elegantně, rozhodně není prototypem moderních drsňáček. Svoji zranitelnost maskuje sebevědomým vystupováním.

ZUZANA STIVÍNOVÁ NPOR. MARIE DÍTĚTOVÁ (55 let)

Laborantka forenzní expertízy, manželka kapitána Dítěte. Už tisíckrát jí došla s Dítětem trpělivost (mimochodem jí v dávné minulosti prohrál v kartách společný byt), jenomže nemůže být s ním, ale ani bez něj.

JAROMÍR HANZLÍK MJR. JINDŘICH PLACHTA (78 let)

Penzionovaný policista, veterán, jehož rukama prošly stovky případů. Není divu, že právě k jeho postavě vedou kroky detektivů častěji než ke komukoliv jinému. Na první pohled nerudný morous. Ale paměť mu stále slouží a o policejní čich také nepřišel. Každý nový případ je pro něj zpestřením života v pečovatelském domě (svůj byt nechal dětem).

MIROSLAV KROBOT:

Kapitána Dítěte jsem viděl jako batůžkáře a nezakotveného tuláka

Je neodmyslitelně spjatý s Dejvickým divadlem. K filmu a televizi se dostal později, za svůj debut na plátně v Příbězích obyčejného šílenství obdržel Českého lva. Zahrál si kontroverzního plukovníka Vitouše ve volném cyklu Detektivové od Nejsvětější trojice. V seriálu OKTOPUS přijal roli kapitána Dítěte - výborného detektiva se spoustou problémů.

Ve vaší filmografii už policistu najdeme, jak se odlišuje kapitán Dítě?

Od běžné představy policisty hodně. Je těsně před důchodem v hodnosti kapitána, což je nízká funkce na to, jakou by měl v tomhle věku mít. Důvodem je hráčská vášeň, které se nedokáže zbavit. Svou práci ale dělá dobře a policie ho potřebuje.

Bydlí v dřevěném domku, nestřílí, jezdí vlakem, předstírá, že neumí řídit, je karetním hráčem - měli byste si spolu co říct?

Asi nejsem takový dobrodruh jako on. Kapitán Dítě je povahou hráč, potřebuje výzvu, vzrušení, chce zažívat napjaté situace. Tuhle vlastnost postrádám, takže pro mě bylo zajímavé dostat se do jeho způsobu myšlení. Na druhou stranu je to výtečný analytik, výborný detektiv, který má právě díky svému hráčství smysl pro logické myšlení a dovede myslet několik tahů dopředu

V seriálu se setkáváme s prostředím koňských závodů. Kapitán Dítě nejen sází, ale také toto prostředí využívá pracovně. Jak se Miroslav Krobot staví k dostihům?

Na koně se dívám rád, ale v televizi. Natáčení na závoděšti v Lysé nad Labem mě opravdu bavilo. Sledovat tu každodenní péči o koně a tréninky byl zážitek.

Sám režírujete. Co požadujete od svého kolegy, když vás má vést jako herce?

Jako herec se snažím maximálně vyjít vstříc, protože vím, jak je nepříjemné, když do toho herec „rejpe“. Samozřejmě kdyby byl režisér nepřipravený nebo kdybych cítil, že je něco špatně, ozval bych se. Ale v případě Honzy Pachla jsem neměl sebemenší důvod.

Je těžké vás do detektivní série získat?

Přiznám se, že se v něm příliš neorientuji, ani není mým oblíbeným. Dal jsem si čas na rozmyšlenou, absolvoval jsem na to téma několik rozhovorů, jak by moje postava měla vypadat a co by ode mě bylo požadováno. Pak jsem se rozhodl takovým hráčským skórem 70:30, že ano.

A kdo vás tedy přesvědčil? Režisér Jan Pachel?

Kromě toho, že jsme o tom spolu mluvili, jsem měl možnost si scénář přečíst dlouho dopředu. A uvěřil jsem, že by celý seriál mohl být zajímavý. Také jsem měl už konkrétní představu o tom, jak Honza točí a jak pracuje, a zalíbilo se mi, jak o Oktoposu vyprávěl a jak viděl jeho vizuální stránku.

Tvořili jste kapitána Dítěte společně? Přidal jste mu něco sám ze sebe?

Role už byla napsaná. Upravovali jsme jen nepodstatné detaily. Překvapilo mě, že jsem se v charakteru kapitána Dítěte cítil dobře už od začátku. Jen jsem si vymyslel strašnou blbost, která nám celé natáčení komplikovala život. Chtěl jsem, aby nosil batoh, pořád. Viděl jsem ho jako takového batůžkáře, tak trochu nezakotveného tuláka. Při natáčení jsme pak museli neustále dávat pozor na to, na jakém rameni batoh zrovna mám.

Celé seriálové vyprávění stojí na odložených případech. Co dalšího OKTOPUS odlišuje od ostatních tohoto druhu?

Nejspíš kombinace aktuálních případů před promlčením s retro polohou - doby, kdy se případ reálně udál. Diváci se mohou vrátit o patnáct let zpátky a užít si to i vizuálně. Nejvíc mě ale na Oktoposu baví vztahy mezi hlavními protagonisty. Policistka Fáberová je velkým záhadem do zajetých kolejí Dítěte. Jsou protiklady a troufám si říct, že srážka těchto dvou charakterů by mohla být zábavná i pro diváky.

Na place jste strávil celkem 106 natáčecích dní. Jak přežít tak dlouhé natáčení? Co je pro vás nejtěžší?

Únava se stupňuje, to je samozřejmé. Nejtěžší jsou pro mě velké špalky textu. Potřebuju na ně delší čas, protože mám špatnou krátkodobou paměť. Ale celkově zatím snáším natáčení překvapivě v pohodě.

MARIKA ŠOPOSKÁ:

Vždycky jsem si chtěla zahrát kriminalistku. Lákala mě zbraň

V České televizi se objevila v seriálech Vyprávěj i První republika. Ve StarDance se protančila až do pátého kola. Režisér Jan Pacht ji obsadil do své povídky Srdce ženy v cyklu Škoda lásky a do detektivního seriálu Cirkus Bukowsky. Teď se po boku Miroslava Krobota objeví jako mladá a talentovaná kriminalistka Fáberová.

Kapitán Dítě, kterého hraje Miroslav Krobot, si nerad někoho pouští k tělu. Jak se s tím vypořádá kapitánka Fáberová?

Ze začátku se tiše tolerují a ignorují. Oba žijí ve svém vlastním světě a nemají potřebu hledat společnou řeč. Nakonec ale zjistí, že i přes svůj velký věkový rozdíl si jsou v hodně věcech podobní, a naučí se spolu fungovat.

Jak jste se na roli připravovala?

Myslím, že Fáberová je ten typ postavy, které by každá herečka mohla dát jiný charakter. Lze ji uchopit různě. Jak to budu opravdu hrát, jsem ale zjistila, až když jsme si stoupli s Mirkem Krobotem vedle sebe a nechali obživnout to, co osobně proudilo mezi námi.

A prozradíte, co za ženu to je a jak konkrétně probíhalo hledání vztahu s tak náročným charakterem, jako je kapitán Dítě?

Je dcerou diplomatů, kteří se často stěhovali z místa na místo, a nejspíš trochu cítí, jako by nikam nepatřila. Máma jí umřela už v pubertě. Otec vše řeší penězi,

které jí pravidelně dává, a domnívá se, že tím nahradí prázdnotu, kterou jako rodič způsobil. Z toho pak logicky pramení její komplikovaný vztah s většinou mužů.

Jak často vás diváci uvidí se zbraní v ruce?

OKTOPUS není úplně klasický akční seriál. Je psychologičtější a přináší spíš pohled na mravenčí policejní práci. Ale párkrát jsem si zbraň užila. Měli jsme scény na střelnici, takže jsem prošla i několikahodinovým kurzem, abych se s ní naučila obstojně manipulovat.

Kapitánka Fáberová je vaší první rolí policistky. Co vás na ní lákalo?

Těšila jsem se na to právě proto, že jsem kriminalistku nikdy nehrála a chtěla jsem si to zkusit. Lákalo mě, že to není holčička, naivka, princezna, opravdu není nijak zvlášť roztomilá ani sympatická. Spíš naopak. Což není úplně charakter, který by mi režiséri nabízeli moc často. Je pro mě něčím tajemná a není prvoplánová. Je vlastně dost divná. Nosnou linkou detektivek jsou hlavně případy samotné, ale v Oktopusu jsou zajímavé právě i vztahy mezi jednotlivými postavami – mezi

Fáberovou a Dítětem, ten manželů Dítětových nebo třeba pokusy Fáberové si nějaký najít.

Díváte se na detektivky?

Téměř vůbec. Ale ne z toho důvodu, že by mě to nezajímalo, ale večer v hlavním vysílacím čase většinou uspávám naše chlapečky, takže nekoukám na nic. Všechno si pak pouštím až zpětně. Jsem zvědavá, jestli si vůbec pustím OKTOPUS. Možná, až budou v pubertě a budou rádi, že jim matka neleze do pokojíčku.

Proč by si diváci neměli nechat ujít seriál OKTOPUS?

Pracuje s odloženými případy, což, myslím si, by mohlo být pro diváky atraktivní stejně jako jeho postavy a jejich vztahy. Fáberová a Dítě jsou netypickými detektivky, kteří spolu nemohou vydržet právě proto, jak moc si jsou podobní. Jsou jeden pro druhého zrcadlem a možná proto spolu dočkají nakonec celkem úspěšně fungovat.

KRYŠTOF HÁDEK:

V Oktopusu poprvé hraji vyšetřovatele, ale nenosím zbraň

Je jedním z nejobsazovanějších herců současnosti – proslavil ho válečný Tmavomodrý svět nebo dramata 3 sezóny v pekle a Kobry a užovky. Za tento snímek má doma Českého lva pro nejlepšího herce ve vedlejší roli. Česká televize pak Kryštofu Hádkovi nabídla hlavní role v seriálech Clona, Vzteklna a Volha. Nově si zahrál šéfa oddělení vražd v krimisérii OKTOPUS.

Od režiséra Jana Pachla jste v Oktopusu dostal roli plukovníka Schwarze, vyšetřovatele-manazera. Co je zač?

Snažil jsem se na to přijít hned po přečtení scénáře. Plukovník Schwarz totiž nemá v seriálu svou osobní linku – na rozdíl od kapitánů Dítěte a Fáberové. Rodinu má, dokonce se v jednom díle setká s tchánem, kterého hraje Jiří Lábus. Ale víc se diváci o jeho soukromí nedozvědí. Je to kariérista, žije prací. Pro mě je hlavně takový úředník.

Znamená to, že na policejní práci by vás bavila spíše práce v terénu?

Jasně, bavily by mě honičky, střelčky. Se Schwarzem jsem se sice do terénu občas podíval, ale nečekalo nás tam vůbec nic akčního. Vždyť v seriálu ani nenosím zbraň. I tak jsem si tu postavu užil.

Kvalita scénáře, nebo jméno režiséra? Nebo je to na první pohled nepodstatný detail, který rozhodne o tom, jakou roli přijmete?

Vždycky je to více faktorů. V první řadě je to určitě scénář, potřebuji se v textu najít. Pak také obsazení dalších rolí a vůbec složení celého tvůrčího týmu. S režisérem a scenáristou Honzou Pachlem jsem už před Oktopusem natočil Volhu, takže v tomto případě jsem vlastně vůbec neváhal.

Přemlouval jste Jana Pachla, aby vám roli plukovníka Schwarze trochu upravil na tělo?

Ne, bylo to skvěle napsané, takže jsem žádnou modifikaci neprosazoval. Během natáčení jsem si uvědomil, že každá postava kriminalisty je vlastně obyčejný člověk s obyčejnými problémy. Tihle vyšetřovatelé k případům přistupují profesionálně, chtějí svoji práci dělat nejlépe, jak umějí.

Kriminální žánr je v současnosti tím divácky vůbec nejžádanějším. Našla si detektivka cestu i k vám?

Kdysi mě bavil severský seriál Most. Přijde mi geniální. Herečka Sofia Helinová, která ztvárnila vyšetřovatelku Sagu Norénovou, měla opravdu co hrát nejen jako policistka, ale i v soukromé linii své postavy. Tak třeba v druhé sérii Oktopusu dostane prostor také osobní život plukovníka Schwarze.

O soukromí vaší postavy se tedy v seriálu téměř nic nedozvíme. Podle čeho si ho ale diváci zapamatují?

Plukovník Schwarz je sběratel posedlý policejními nášivkami a bundami. Má celkem slušnou kolekci nejružnějších kousků z celého světa. A když už se tedy z kanceláře do terénu vydá, vezme si na sebe pokaždé jinou bundu. Diváci tak mohou tipovat, v kolika jazycích se v seriálu na mém oblečení objeví nápis policie.

Jaký je to šéf? Jak vychází se svými podřízenými?

Zásadní otázkou je, jestli by se do hodnosti plukovníka vůbec dostal, kdyby kapitán Dítě nebyl suspendovaný. Ale chová k němu velký respekt. Obdivuje na něm, jak dokáže pracovat se svou intuicí. Nic nezmění ani to, když přijímá kapitánku Fáberovou. Má s nimi čistě pracovní vztah, který je formální a nic ho nenarušuje. A myslím, že se všichni tři skvěle doplňují.

Ve své filmografii už máte poměrně hodně záznamů, jak mezi ně zapadá OKTOPUS?

Detektivku už jsem točil, ale myslím si, že je to moje první role vyšetřovatele. V seriálu Clona jsem hrál fotografa, kterého vlastně k vyšetřování zločinů jen přizvali. Ve Vzteklně jsem byl virologem. Ale nikdy jsem nebyl policajtem.

ZUZANA STIVÍNOVÁ: Baví mě pracovat s kreativními kolegy a v příběhu mě zajímají hlavně vztahy a souvislosti

Byla matkou Marie Terezie v koprodukční minisérii, zahrála si ve Vodníkovi i Lynči a dramatech Past, Monstrum či Rašín. Nejnověji bude Zuzana Stivínová forenzní specialistkou, a to v kriminálním seriálu OKTOPUS. Vedle vyšetřování odložených vražd jí scénáře předepisují i manželskou krizi s Miroslavem Krobotem, představitelům komplikovaného policejního vyšetřovatele.

Vytvořili jste si s Miroslavem Krobotem stručnou historii vztahu svých postav, abyste měli lepší představu o tom, jak se jejich manželství časem vyvíjelo?

Jejich vztah je dlouholetý, bezdětný a s věkovým rozdílem. Mluvili jsme samozřejmě o jejich minulosti, seznámení i příčinách začátku rozpadu jejich vztahu. Každopádně jako pracovní tým fungujeme téměř dokonale!

Co vám kromě práce a psa ve střídavé péči zůstalo s kapitánem Dítětem společného?

Moje postava má pro Dítě, přes všechna zklamání, stále slabost. Je tedy ve svých rozhodnutích, které se týkají jejich privátního života, poměrně nekonzistentní. Většinou mu ustupuje. A ještě jí lichts přisvědčení, že to s ním umí nejlépe. Říci mu rázně ne ale nedokáže. Společný pes a starost o něj Dítětovy stále spojuje.

Je o vás známo, že účast ve filmových i televizních projektech pečlivě zvažujete. Co rozhodlo, že jste přijala nabídku režiséra Jana Pachla na roli v seriálu OKTOPUS?

S Honzou Pachlem jsem chtěla dělat dávno, a bohužel nám to nevycházelo. OKTOPUS pro nás tedy byl vzájemná radost! A líbil se mi scénář a baví mě celý jeho tým, úplná filmová rodina Jana Pachla. Krása!

Vaše forenzní specialistka Dítětová hraje v týmu OKTOPUS důležitou roli. Máte v žánru kriminálních seriálů nějakou funkci nebo odbornost, kterou byste si chtěla zahrát?

Na speciální dovednosti máme samozřejmě poradce, ale je to ve finále „naše realita“ a s tou si náš inteligentní režisér vždy poradí! Mě moc baví moji kreativní kolegové v čele s Mirkem Krobotem. Nepotřebuji žádnou další odbornost, zajímají mě nejvíce vztahy a souvislosti.

ZA JÍMAVOSTI:

Miroslav Krobot měl 106 natáčecích dnů z celkového počtu 132.

OKTOPUS – oddělení kontroly termínově ohrožených případů útvaru S.

Jedna z budov ČT na Kavčích posloužila filmářům jako oblastní nemocnice.

Ateliér u železniční trati v Praze-Bubnech, který obývá kapitán Dítě, byl po natáčení stržen, aby uvolnil místo nové výstavbě.

Kapitán Dítě nerad jezdí autem, nejráději má vlak, během natáčení vystřídal více než deset typů vagonů.

Marika Šoposká se kvůli natáčení Oktopusu začala otužovat. Má tam řadu scén ve vodě a některé se točily i v zimě.

Kryštof Hádek hraje šéfa oddělení OKTOPUS podplukovníka Schwarze, velmi seriózního, uhlazeného a slušného. Jenomže na natáčení nastupoval hned po natáčení Volhy, a tak se mu během prvních natáčecích dní „pletl do role“ Standa Pekárek a jeho příznačné „voe“. Není divu, s rolí Standy Pekárka srostl natolik, že „voe“ mu prý občas ujelo i doma před manželkou.

Kapitán Dítě, milovník studeného bufetu, snědl během natáčení více než pět kilogramů různých majonézových salátů. Vzhledem k tomu, že tohle nezdravé jídlo chutná i Miroslavu Krobotovi, často měl kelímek se salátem prázdný už během zkoušek na záběr.

Služebnu oddělení OKTOPUS si štáb Jan Pachla zřídil v Centru architektury a městského plánování v areálu Emauzského kláštera v Praze.

Seriály producentsko-režisérské dvojice Josef Viewegh a Jan Pachel v iVysílání České televize:

Cirkus Bukowsky (první a druhá série), Rapl (první a druhá řada) a Volha.

ANALYTIK FORMÁTŮ MILAN KRUML: Krimiseriály jsou a budou součástí nabídky i veřejnoprávní televize. Neměly by ale být jediným žánrem televizní dramatiky, který daná stanice nabízí. A to, si myslím, Česká televize žánrovou rozmanitostí splňuje

Kriminální seriál jako žánr je stejně starý jako televize sama. První kriminálku v dějinách odvysílala veřejnoprávní BBC už v roce 1938. V Československé televizi se detektivní příběhy s otevřeným koncem objevily ve vysílání v lednu roku 1960. A letos je to pětapadesát let, co měli premiéru legendární Hříšní lidé města pražského. K proměnám kriminálního žánru v televizním vysílání říká analytik formátů Milan Kruml: „Původně se tvůrci drželi toho, že každý zločin, který ukážou na obrazovce, musí být potrestán – ať už lidskou, nebo vyšší spravedlností. Tohle se časem ale výrazně změnilo.“

Kdy tedy nastal první zásadní zvrat v přístupu tvůrců kriminálek?

V polovině osmdesátých let. Tehdy autoři amerických seriálů, především Miami Vice, přišli s přístupem, který více odpovídal realitě. Mohli bychom ho formulovat asi takto: Nikoli každý zločin bude potrestán, ale muži zákona se snaží, aby těch nepotrestaných bylo co nejméně. Počátkem nového tisíciletí se tato premisa zase změnila. Přišel nesmírně populární seriál CSI (Kriminálka Las Vegas) a jeho odnože, které nyní divákům sdělovaly: Každý zločin bude potrestán, protože na to máme technologie. Mimochodem, miliony diváků skutečně na základě sledování těchto seriálů věří, že pokud se na místě činu najde zlomek nehtu pachatele, pak je to jeho konec. Samozřejmě se podstatně změnil i obraz hlavních hrdinů, tedy kriminalistů nebo detektivů. Jsou mnohem realističtější, mají své chyby, mnohdy se mezi sebou nesházejí, prožívají ostré konflikty s nadřízenými, mnozí dokonce porušují zákon, ale jde jim stále o to podstatné – o boj se zločinem a o spravedlnost.

Na co by se divák dnes už nedíval? Stále oblíbený a reprízovaný Malý pitaval z velkého města řešil třeba krádež v obchodě. Prošel by takhle banální zločin v současném seriálu?

To je otázka, jak by byl prezentován. Dokážu si představit krádeže v obchodě, které jsou výsledkem nějaké neblahé sociální situace, v níž se pachatel či pachatelka nachází, pak by to ale bylo spíše sociální drama. Není ale od věci se podívat po světě – v řadě zemí se stále natáčejí epizodní kriminálky, v nichž se zobrazují banální kauzy. Jde v nich zejména o chování policistů, realističnost prostředí atd. Takže odpověď zní: Prošel, ale jde o to, jaký typ seriálu by to byl.

Co divák televizních kriminálek od seriálu v tomto žánru očekává?

Podle mého napětí, zajímavé charaktery, kvalitní herecké výkony, dobře zvládnutou zápletku.

Proč jsou to právě kriminálky, které v programu televizního vysílání mívají největší sledovanost? Co to pro vás jako analytika televizních formátů znamená?

Krimiseriály jsou a budou součástí nabídky i veřejnoprávní televize. Neměly by ale být jediným žánrem televizní dramatiky, který daná stanice nabízí. A to, si myslím, Česká televize plní. Nejde o kvantitu, ale kvalitu a rozmanitost. Ta se může projevovat v různých typech seriálů, ale i v rámci jednoho žánru – v tom kriminálním může sahat od komediálně pojatých příběhů přes tradiční epizodní kriminálky až po kontinuální složité příběhy. Pro mě jako analytika to znamená poskytovat tvůrcům přehled o tom, jaké kriminálky se kde točí, jaké se používají postupy, jak kolegové v zahraničí pracují s postavami, jaké zápletky využívají a samozřejmě i kde je v současnosti patrná největší snaha o posun v tomto žánru – což jsou Španělsko a Francie.

Je Česko srovnatelné s nějakým dalším evropským státem, kde mají kriminální seriály podobnou oblibu a sledovanost?

Zcela jistě ano. Stačí se podívat na programovou nabídku televizí i streamů například v sousedním Německu.

V kriminálním žánru už se vyšetřovaly ty nejbrutálnější zločiny, po pachatelích pátrali charismatičtí vyšetřovatelé, neohrožené policistky. Tvůrci tu více tu méně přidávají vztahové zápletky mezi postavami, využívají reálné kauzy, vraždy obklopují mysteriální atmosférou. Jak originální je teď Jan Páchl, když nechává svého hrdinu, kapitána Dítěte, otevírat odložené případy?

Myslím, že originalita nespočívá (alespoň u kriminálek) v tom, že tvůrci přijdou s něčím, co tu ještě nebylo. To ani není možné – stačí se podívat do světa, kolik kriminálních seriálů, v nichž se například řeší odložené a zapomenuté případy, už bylo natočeno. Připomenu jen ty nejnámější: americký seriál Odložené případy (Cold Case) nebo britský Unforgotten. A tento model využívají i tvůrci reality TV – nejnámější je asi americká série Cold Justice. Originalitu vytváří kombinace dobře vykreslených a zajímavých charakterů, tedy hlavních postav, jejich vzájemných vztahů, postupů, které se při vyšetřování využívají, a promyšlených, někdy pro diváka překvapivých zápletek jednotlivých kauz. A v tom, si myslím, OKTOPUS originální je.

Věděli jste, že...

- první kriminální seriál v dějinách televize se jmenoval Telecrime, vysílala ho BBC v letech 1938–1939 a po druhé světové válce, v roce 1946, byl také prvním z televizních dramat napsaných speciálně pro obrazovku. Nešlo tedy o text adaptovaný z divadla nebo rádia.
- už od počátku šedesátých let minulého století přicházeli tuzemští tvůrci se zajímavými experimenty, které měly u diváků úspěch. Byly mezi nimi například detektivní příběhy s otevřeným koncem z cyklu Rozsudek vyneste sami, které televize vysílala živě, a po jejich skončení mohli diváci nejen tipovat, kdo je pachatelem, ale také posoudit vinu jednotlivých aktérů. První díl, nazvaný Dokument za milion franků, měl premiéru 14. ledna 1960.
- prvním zahraničním krimiseriálem odvysílaným Československou televizí byla Vzpouza svědomí, natočená v roce 1961 v Německé demokratické republice.
- Československá televize ale nakupovala i mimo blok socialistických států. V roce 1964 diváci u nás viděli francouzský krimiseriál Inspektor Leclerc, v hlavní roli s Phillipem Nicaudem. Seriál představoval každodenní práci tří pařížských policejních inspektorů a pravděpodobné kriminální případy ukazující důvtip policistů, z nichž nejmladší Leclerc je pochopitelně tím nejchytřejším.
- před pětapadesáti lety se na obrazovkách poprvé objevili Hříšní lidé města pražského s Jaroslavem Marvanem, Martinem Růžkem, Josefem Bláhou a Františkem Filipovským coby členy pražské mordparty. Třináctidílný seriál je adaptací povídek Jiřího Marka, které vyšly pod názvem Panoptikum starých kriminálních příběhů a Panoptikum hříšných lidí.

PLUKOVNÍK RADEK ŠMEJDA:

Velmi ojediněle se stává, že se pachatel i po letech přizná ke svému činu, protože už nedokáže žít s výčitkami svědomí

Závažným zločinům a trestným činům, které se doteď nepodařilo objasnit, se v policejní hantýrce říká kriminalistické pomníčky. K takovým kauzám se vrací pracovní policejní skupina nazvaná Tempus. Z rozkazu policejního prezidenta vznikla v roce 2013. Jejím aktuálním šéfem je plk. Radek Šmejda, náměstek ředitele Útvaru služby kriminální policie a vyšetřování: „Úkolem Tempusu rozhodně není kontrola práce kolegů, kteří na konkrétním zločinu v minulosti pracovali. Jde zejména o pokračování v šetření a prověřování na základě nově získaných poznatků“.

Po jak dlouhé době se případ dostane do evidence týmu Tempus?

Žádná evidence pracovní skupiny Tempus neexistuje. Věnujeme se případům zejména na základě nově získaných poznatků vlastní činnosti, poznatků kolegů z celé České republiky, ale i od kolegů ze zahraničí. Velká část nových informací k jednotlivým neobjasněným případům, zejména násilného charakteru, přichází i od občanů.

Jen pro představu, kolik odložených – nevyřešených případů eviduje Policie ČR?

Přestože se objasněnost násilné trestné kriminality dlouhodobě pohybuje ve velmi vysokých číslech, zejména u vražd převyšuje devadesát pět procent, tak nevyřešených závažných násilných trestných činů samozřejmě není málo, protože se bavíme o dlouhém časovém období. Stále však platí, že jsme jedna z nejbezpečnějších zemí na světě a daří se statisticky významné procento těch závažných trestných činů objasnit.

Které kauzy převládají? Jsou to vraždy?

Ano, převládají vraždy či případy pohřešovaných osob, u kterých je důvodná pravděpodobnost násilné smrti.

Co rozhodne o znovuotevření odložené kauzy? Jaká je pravděpodobnost, že případ bude objasněn?

Zásadním hybatelem pro každý odložený neobjasněný případ je zjištění nových skutečností – ze stop, od osob, prostřednictvím využití moderních, dříve nedostupných metod nebo v důsledku propojení s dalším případem. O opětovném prověřování případu rozhoduje vyhodnocení spisového materiálu. Významná je také operativně pátrací činnost pracovníků skupiny.

Kolik bylo od vzniku Tempusu uzavřeno odložených případů?

Šetření a prověřování byly prováděny v řádu desítek případů. Výsledkem činnosti Tempusu není jen zjistit

a usvědčit pachatele trestného činu, ale také prověřit, vyvrátit, potvrdit nově zjištěné skutečnosti. Neobjasněné závažné násilné trestné činy, kde se podařilo ustanovit pachatele, bude kolem deseti případů, jedná se převážně o vraždy.

Jak je to s promlčecí lhůtou jednotlivých zločinů?

Uplynutím promlčecí doby dochází k promlčení trestní odpovědnosti a pachatel nemůže být za takový čin trestně stíhán. V průběhu let byla stanovená délka promlčecí doby postupně navyšována. Je však třeba vycházet z délky, která platila v době spáchání předmětného skutku. Například v roce 1989 byla promlčecí doba vraždy dvacet let. Na většinu neobjasněných

vražd z devadesátých let se pak vztahovala promlčecí doba deset nebo dvacet let, v závislosti na konkrétní právní kvalifikaci. Současná promlčecí doba u vraždy je patnáct nebo třicet let. Avšak zdánlivě uplynutí promlčecí doby nemusí ve všech případech znamenat, že pachatel nemůže být za takový skutek trestně stíhán. Trestní zákoník v této souvislosti upravuje také podmínky přerušení promlčecí doby. Pro zajímavost, v některých okolních státech se trestní odpovědnost za vraždu nepromlčuje vůbec.

Došetřujete tedy i zločiny, za které už nemůže být pachatel potrestán?

Ano. V trestním řízení není pouze otázka viny a případného potrestání pachatele. Neméně důležitou stránkou je také pro poškozené nebo pozůstalé znát osobu pachatele a případně motiv.

Která policejní metoda používaná při analýze důkazů prošla v posledních letech nejvýraznějším vývojem a kriminalisté ji mohou efektivněji využívat právě pro odložené případy?

Z hlediska zkoumání stop biologického původu prošla nejvýraznějším vývojem zejména forenzní genetika.

Jak často pachatelé usnadní práci kriminalistům a pod tíhou svědomí se po letech doznají sami?

Dochází k tomu i po letech, ale jedná se o velmi ojedinělý jev. Existují případy, kdy pachatel na sklonku svého života nechce „odcházet s určitým tajemstvím“. V případě doznání se také jedná o situace, kdy se po jisté době po činu dostaví u pachatele výtčky svědomí, které převáží nad strachem z potrestání u soudu, a učiní přiznání.

Který z odložených případů na seznamu je nejstarší? Po jaké době zmizí kauza i ze seznamu těch neobjasněných?

Úřad služby kriminální policie a vyšetřování Policejního prezidia České republiky v minulých letech vydal přehledy neobjasněných vražd, které jsou určeny jen pro služební potřebu. Tyto přehledy začínají rokem 1974. Tištěná forma přehledů je projevem úsilí, aby alespoň základní informace o případech nikdy nezmizely.

Police ČR už podruhé připravila kalendář s neobjasněnými kauzami. Díky němu dostala několik informací a poznatků, z nichž část byla relevantní pro další postup. Ve třech případech to dokonce vedlo ke znovuotevření odložených kauz. V každém kalendáři se objevilo dvacet čtyři případů, vždy dva na každý měsíc. Police kalendář distribuuje do tuzemských věznic a několik stovek výtisků má k dispozici i Probační a mediační služba.

Se souhlasem Policie ČR

OKTOPUS

SCÉNÁŘ: JAN PACHL
PETR HUDSKÝ
REŽIE: JAN PACHL
DRAMATURGIE: JOSEF VIEWEGH
PETR PAUER
STŘIH: PETR PAUER
KAMERA: MAREK JANDA
ZVUK: LUKÁŠ MOUDRÝ
LUKÁŠ MARTINA
HUDBA: MICHAL PAVLÍČEK
ARCHITEKT: JAN VLASÁK
KOSTÝMY: VLADIMÍRA FOMÍNOVÁ
VÝKONNÝ PRODUCENT: KATEŘINA POPOVIČOVÁ
KREATIVNÍ PRODUCENT: JOSEF VIEWEGH
HRAJÍ: MIROSLAV KROBOT
MARIKA ŠOPOSKÁ
KRYŠTOF HÁDEK
ZUZANA STIVÍNOVÁ
JAROMÍR HANZLÍK
SÁRA VENCLOVSKÁ
PAVLÍNA MOURKOVÁ
TOMÁŠ BAMBUŠEK
TEREZA DOČKALOVÁ
JIRÍ DVOŘÁK
PAVEL NOVÝ
PAVEL NOVOTNÝ
A DALŠÍ

KONTAKT PRO MÉDIA

Petra Boltiková
Mob. +420 703 401 233
petra.boltikova@ceskatelevize.cz
© Česká televize 2023
www.ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE

www.ceskatelevize.cz/ePress
<https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C>
pavel.kral@ceskatelevize.cz